

соката, която ѝ е опредѣлена, тя създава известни страдания на човѣка. За да се освободи отъ тия страдания, той трѣбва да намѣри нѣкакъвъ отдушникъ въ себе си, чрезъ който да прекара излишната енергия навънъ. Въ това отношение, музиката, поезията, художеството сж отдушници, които спасяватъ човѣка отъ голѣми вътрешни напрежения. Щомъ се намѣри подъ натиска на нѣкакво голѣмо напрежение, човѣкъ трѣбва да започне да пѣе, да пише, да рисува. Да си поетъ, ученъ, музикантъ или художникъ, това значи, да изучавашъ и прилагашъ законитѣ на акустиката на човѣшкото съзнание. По тѣзи закони човѣшкото съзнание може да се развива.

Мнозина, особено религиознитѣ, се изказватъ противъ науката. Тѣ намиратъ, че като се стреми къмъ Бога, човѣкъ не се нуждае отъ наука. — Не, науката е толкова необходима за човѣка, колкото и храната. Човѣкъ може да се обяви противъ нѣкои шаблонни разбирания на известни учени, но не и противъ самата наука. Науката е съществувала преди човѣка. Тя е съществувала и преди ангелитѣ, херувимитѣ и серафимитѣ. Божествената наука, поезия, музика, художество сж съществували преди всѣкаква наука, поезия, музика, изкуство, за които днесъ се говори. Това, което хората наричатъ музика, поезия и наука, представятъ вълни, отражения на Божествената наука, музика и поезия, които долитатъ до човѣшкия умъ и сърдце и се изнасятъ на-